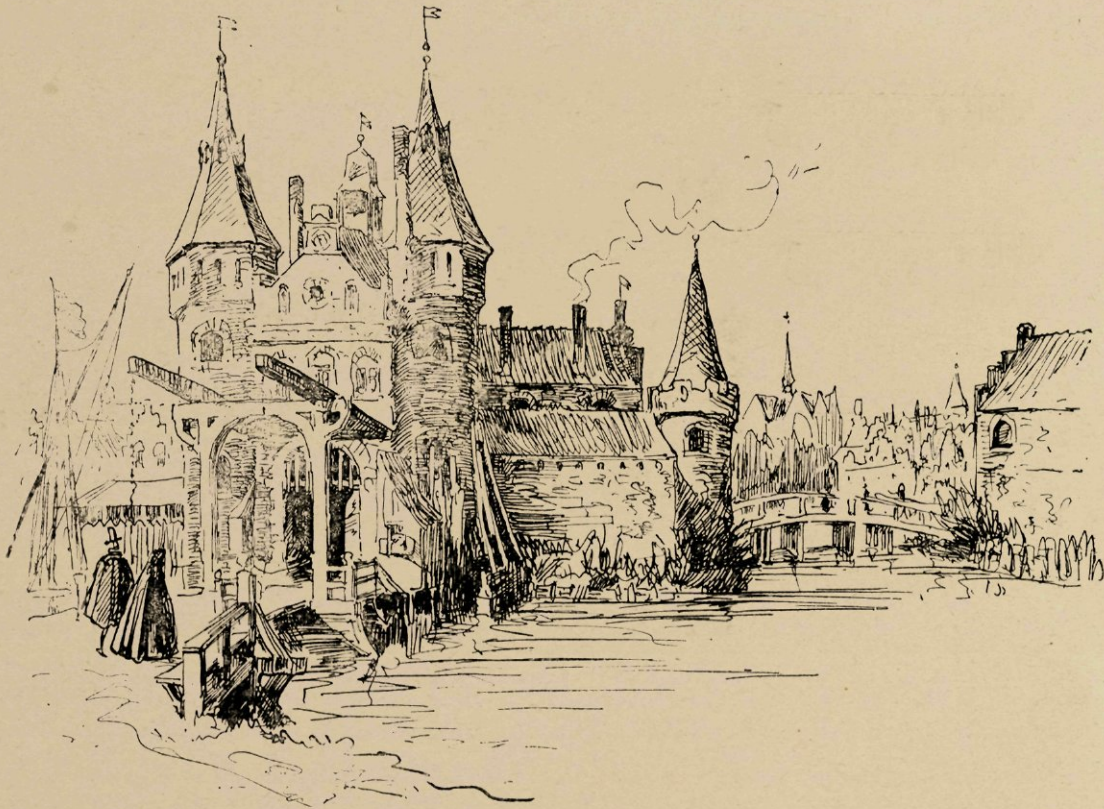

op de baan door, niet alleen de nieuwsgierige kijkers verbazend door den zwier zijner rechts en links overzwaaiende kunsttoeren, maar tevens groote tochten ondernemend, van den Overtoom langs de Overtoomsche vaart, den Schinkel, de Nieuwe Meer, de Haarlemmer Meer en het Spaarne naar Haarlem, of op den Amstel naar de Diemermeer, of wel den Amstel verder op naar het Kalfje, naar Ouwkerk of Uithoorn. Bij Bredero werd deze liefde voor ijsvermaak nog verhoogd door eene andere overweging. Nergens dan op het ijs mocht hij zijne vrijmoedige scherts met de jonge meisjes, die hem bekend waren, zoo onverhinderd botvieren; nergens dan op het ijs zegevierde hij zoo spoedig in het paal-en-perk-stellen aan alle mogelijke preutsche viezevazerijen. Met eene lieve, frissche deerne over den bevroren Amstel te zwieren, stond bij hem boven elk ander vermaak in den zomer, want hij

Regulierspoort.

wist zeker, dat zijne kloeke kunst en vaste hand de vrijster, als in een stormwind, over het ijs zou doen gieren, zonder eenig gevaar; hij wist zeker, dat bij het huiswaarts keeren in de schemering hem geen teedere handdruk, geene zoete omhelzing zou geweigerd worden. En nu waren er juist in zijn leven dagen aangebroken, die voor hem het schaatsenrijden op den Amstel tot eene onvolprezen zaligheid verhieven. De laatst verloopen drie maanden behoorden tot de heerlijkste uit zijn leven. Na zijne ontmoeting met Jan Thomasz. Teller, in gezelschap van vrouw en zuster — de jonkvrouw met het fonkelend hair van roodgoud en de geheimzinnige, majestueuze, donkere oogen — had er zich eene geheele wijziging in zijn leven opgedaan. Vuur en vlammen